

ske kapitalistiske lande, først og fremmest Vesttyskland.

Appendix

1. Virkningen af en generel importafgift på 10 pct. med refusion til eksporten

Virkningen af en generel importafgift på 10 pct. er dels et *realindkomstfald* som følge af de højere priser på importerede varer, dels en *substitution* fra udenlandske til danske varer.

Ved en devaluering på 10 pct. skønner Det økonomiske Råd i deres rapport fra december 1977, at prisgennemslaget i de danske forbrugerpriser bliver på 2½ pct. Forudsætningen er, at prisen på danske varer på hjemmemarkedet kun forhøjes svarende til importindholdet. Det stemmer da overens med importindhold på gennemsnitlig 25 pct. for det private forbrug. (I bilag 1 regner vi med ca. 22 pct.)

De private disponible indkomster i 1978 anslås af Det økonomiske Råd i samme publikation til 171 mia. kr. Der sker altså et realindkomstfald på 2½ pct. af 171 = 4,3 mia. Hvis vi ligesom i bilaget regner med en marginal forbrugskvotepå 0,8 (altså 80 pct.), giver det et fald i forbruget på 3,4 mia. kr.

Med nogle ret enkle forudsætninger, herunder at forbrugets sammensætning ikke ændres, kan man sætte tal på den virkning, der kommer p.g.a. faldet i realindkomsten. Det er derimod meget vanskeligere at sige noget om, hvor meget købet omlægges fra udenlandske til danske varer (substitutionen) p.g.a. fordyrelsen af de udenlandske varer med 10 pct. For at få et skøn over virkningen er vi nødt til at forudsætte noget om denne substitution. Vi har her valgt at sætte den såkaldte priselastisitet til $-\frac{1}{3}$ for importen, dvs. at når priserne stiger med 1 pct, så falder importen med $\frac{1}{3}$ pct. Hvor stor denne elasticitet i virkeligheden er, vil naturligvis afhænge af en række faktorer, især af hvor længe særtolden skal virke. Virker den ikke så længe, kan det ikke betale sig for danske virksomheder at foretage større omlægninger af produktionen for at forsyne markedet. Desuden spiller prisen for en række produkter ikke den afgørende rolle. Under hensyn-

tagen hertil har vi derfor valgt at sætte elasticiteten relativt lavt.

Ved en told på 10 pct. skal de importerede mængder altså falde med $\frac{1}{3}$ af 10 pct., altså 3,3 pct. Hvis vi antager, at tolden refunderes til eksportvirksomhederne, og at 40 pct. af importen går som input i eksportproduktionen, vil vi forvente et fald i importen på 3,3 pct. af 60 pct. = 2 pct.

Vi kan ikke nu direkte benytte tallene fra tabel 1 i bilag 1 og beregne beskæftigelses- og importvirkningen af særtolden, da det ændrede prisforhold medfører en ændret importkvote. I tabellen regnes der med en marginal importkvote for privat forbrug på 35 pct. Det ændrede prisforhold må imidlertid medføre et fald i denne kvote på 3,3 pct. p.g.a. substitutionen, altså et fald på $35 \times 0,333 = 1,2$ pct. Vi regner altså nu med en marginal importkvote på 33,8 pct. Dermed stiger også beskæftigelsesvirkningen ved et forøget privatforbrug. Vi regner derfor ikke med en beskæftigelse på 2.700 mand pr. mia. kr. som i tabellen, men på 2.800.

Vi får nu følgende virkninger (idet vi ser bort fra de afledte virkninger):

1) *Realindkomstfaldet*

Beskæftigelsen: $-3,4 \times 2.800 = -9.500$ mand pr. år

Importen: $-3,4 \times 0,338 = -1,1$ mia. kr.

2) *Substitutionen*

Vi går ud fra en import i 1978 på ca. 100 mia. kr.:

Importen: $-2,0$ pct. af 100 mia. = $-2,0$ mia. kr.

Denne import skal erstattes af dansk produktion: Vi antager ud fra tabel 1 i bilag 1, at der sættes 4.200 mand i arbejde pr. mia. kr. dansk produktion:

Beskæftigelsen: $+2,0 \times 4.200 = +8.400$ mand pr. år

Den samlede direkte virkning (uden afledte virkninger) bliver så et fald i importen på